

דְּהִינּוּ רוּחוֹת לַגְּרִים: (עד כאן

מההשמטות)

בְּגֵן עֵדֶן שְׁלֹמֶטָה, בְּרָקִיעַ שְׁעוֹמֵד
עָלָיו, יֵשׁ בּוֹ סוּד עֲלִיוֹנִים.
כְּשֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הַרְקִיעַ, הֵבִיא אֵשׁ וּמִים מִתּוֹךְ
כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ וְשִׁתְּפָם פְּאֶחָד, וְעָשָׂה
מֵהֶם רְקִיעַ לְמִטָּה, וְהִתְפָּשְׁטוּ עַד
שֶׁהִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל גֵּן עֵדֶן
וַיֵּשְׁבוּ. מֶה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא? לִקַּח מֵהַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים
הַקְּדוֹשִׁים אֵשׁ וּמִים אַחֲרֵים
שְׁנַמְצָאִים וְלֹא נִמְצְאִים, שְׁנַגְלִים
וְלֹא נַגְלִים, וּמֵאוֹתָם אֵשׁ וּמִים
שֶׁנִּשְׁטְלוּ מֵהַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים, עָשָׂה
מֵהֶם מְתִיחַת הַרְקִיעַ, וּמְתַח אוֹתוֹ
עַל הַגֵּן הַזֶּה שְׁלֹמֶטָה, וּמְתַחֵבֵר
לְתוֹךְ רְקִיעַ אַחֵר.

אַרְבָּעָה גִּוּוֹנִים בְּאוֹתָהּ מְתִיחַת
הַרְקִיעַ שְׁעַל הַגֵּן - לְבֶן אֶדָם יִרְק
וְשָׁחֹר. לְגִוּוֹנֵים הֵלְלוּ יֵשׁ אַרְבָּעָה
פְּתָחִים מְתַחַת לְאוֹתָהּ מְתִיחַת
הַרְקִיעַ, וְאוֹתָם הַפְּתָחִים לְאַרְבַּעַת
צְדָדֵי הַרְקִיעַ שְׁעַל גְּבֵי הַגֵּן.
וּמֵאוֹתָם אֵשׁ מִים שֶׁנֶּעְשָׂה מֵהֶם
אוֹתוֹ רְקִיעַ, נִפְתָּחִים בְּאַרְבָּעָה
פְּתָחִים אַרְבָּעָה אֹרוֹת. לְצַד יְמִין
בְּאוֹתוֹ פְּתַח מִתּוֹךְ מְתִיחַת צַד
(הַיָּמִינִים) הַיְמִינִי מְאִירִים שְׁנֵי אֹרוֹת
בְּאוֹתָם שְׁנֵי פְּתָחִים, בְּפִתַח
הַיְמִינִי, וּבְפִתַח שֶׁהוּא (בַּפְּנִימִים יִזְכָּא אֹרֶה,
וְהוּא פְּנִימִים) כְּנֶגֶד הַפְּנִימִים.

בְּתוֹךְ הָאֹרֶה הַמְאִיר לְצַד יְמִין
רְשׁוּמָה אוֹת אַחַת מְאִירָה וּבֹלְטָה
(וְלֹחֶטֶת) וְנוֹצְצָה בְּהִתְנוּצְצוֹת מִתּוֹךְ
אוֹתוֹ הָאֹרֶה, וְהִיא הָאוֹת מ',
וְעוֹמֶדֶת בְּאִמְצַע אוֹתוֹ הָאֹרֶה שֶׁל
הַפְּתַח. הָאוֹת הַזֹּאת עוֹלָה וַיִּוָּרְדֶת,
וְלֹא עוֹמֶדֶת בְּמְקוֹם אֶחָד. אוֹתוֹ
הָאֹרֶה לֹקַח אוֹתָהּ אוֹת וּמוֹצִיא
אוֹתָהּ, וּמְשׁוֹם כֶּף אֵינָה עוֹמֶדֶת
בְּמְקוֹם אֶחָד.

בְּתוֹךְ הָאֹרֶה הַמְאִיר בְּצַד שֶׁהוּא
כְּנֶגֶד הַפְּנִימִים, רְשׁוּמָה אוֹת אַחַת

בְּנַעֲם ה', כָּלֶם עוֹשִׂים פְּרִי, דְּהִינּוּ רוּחוֹת
לַגְּרִים: (עד כאן מההשמטות).

בְּנִגְהָא דְעֵדֶן דְּלִתְתָא, רְקִיעָא דְקִימָא עָלֶיהָ,
אֵית בֵּיה רְזִין עֲלָאִין, כַּד עֲבַד קַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא רְקִיעָא אֵייתִי אֵשׁ וּמִים, מִגּוֹ כְּרִסִּי
יְקָרִיָּה, וְשִׁתְּפָה לֹון כְּחֵדָא, וְעֲבַד מְנַהוּן רְקִיעָא
לְתִתָּא, וְאִתְפָּשְׁטוּ עַד דְּמָטוּ לְהֵהוּא אֲתֵר
דְּגִנְתָּא דְעֵדֶן, וַיִּתְּבוּ. מֶה עֲבַד קַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. נָטַל מִשָּׁמַיִם עֲלָאִין קְדִישִׁין, אֵשׁ וּמִים
אַחֲרֵינִין דְּמִשְׁתַּפְּחִין וְלֹא מִשְׁתַּפְּחִין, דְּאִתְגַּלְיִין
וְלֹא אִתְגַּלְיִין, וּמֵאֵינֹון אֵשׁ וּמִים, דְּאִתְנַטְלוּ
מִשָּׁמַיִם עֲלָאִין, עֲבַד מְנַיְהוּ מְתִיחוּ דְרְקִיעָא,
וּמְתַח לִיה עַל הָאֵי גִנְתָּא דְלִתְתָּא, וּמְתַחֵבֵר גּוֹ
רְקִיעָא אַחֲרָא.

אַרְבַּע גִּוּוֹנִין, בְּהֵהוּא מְתִיחוּ דְרְקִיעָא דְעַל
גִּנְתָּא, חִינּוּר וְסוּמְק יְרוּק וְאוּכָם. לְגַבֵּי
הַנִּי גִוּוֹנִין, אֵית אַרְבַּע פְּתָחִין, לְתִתָּא מֵהֵהוּא
מְתִיחוּ דְרְקִיעָא. וְאֵינֹון פְּתָחִין לְאַרְבַּע סְטְרִין
דְרְקִיעָא דְעַל גְּבֵי גִנְתָּא. מֵאֵינֹון אֵשׁ וּמִים,
דְּאִתְעֲבִיד מְנַהוּן הֵהוּא רְקִיעָא. מִתְּפִתְחִין
בְּאַרְבַּע פְּתָחִין, אַרְבַּע נְהוּרִין. לְסְטֵר יְמִינָא
בְּהֵהוּא פְּתָחָא, מִגּוֹ מְתִיחוּ דְסְטֵר (נ"א מִינָא)
יְמִינָא, נְהַרִין תְּרִין נְהוּרִין, בְּאֵינֹון תְּרִין
פְּתָחִין, בְּפִתְחָא דִימִינָא, וּבְפִתְחָא דְאֵיהוּ (נ"א
לְגוֹ נִפְקָא נְהוּרָא וְאֵיהוּ אַנְפִּין) לְקַבֵּל אַנְפִּין.

גּוֹ נְהוּרָא דְנְהִיר לְסְטֵר יְמִינָא, אִתְרִשִׁים אֶת
חַד, נְהִיר וּבְלִיט, (נ"א וְלֵהִיט) וְנִצְיִן בְּנִצְיָנוּ,
מִגּוֹ הֵהוּא נְהוּרָא, וְאֵיהוּ אֶת מ', וְקִימָא
בְּאִמְצַעִיתָא דְהֵהוּא נְהוּרָא דְפִתְחָא. אֶת דָּא,
סְלָקָא וְנִחְתָּא, וְלֹא קָאִים בְּאֲתֵר חַד. הֵהוּא
נְהוּרָא, נָטִיל לְהֵהוּא אֶת וְאִפִּיק לָהּ, בְּגִין כֶּף
לָא קִימָא בְּאֲתֵר חַד.

גּוֹ נְהוּרָא דְנְהִיר בְּסְטֵרָא דְאֵיהוּ לְקַבֵּל אַנְפִּין,

אתרשים את חד, דנהיר ובליט ונציץ בנציצו
 גו ההוא נהורא, ואיהי את ר', ולזמנין אתחזי
 ב' (נ"א ד) וקיימא באמצעייתא דההוא נהורא
 דפתחא. וסלקא ונחפא, לזמנין אתגלגלא,
 ולזמנין לא אתגלגלא, ולא קיימא באתר חד.
 אלין תרין אתוון קיימינן, וכד נשמטא
 דצדיקיא עאלת בגנתא דעדן, אלין תרין
 אתוון נפקין מגו ההוא נהורא, וקיימינן על
 ההיא נשמטא, וסלקי ונחתי.

בדין, מאינון תרין פתחין, מקדמי ונחתי
 מעילא, תרין רתיכין. רתיכא חדא
 עלאה, דאיהי רתיכא דמיכאל, רב סגנין.
 רתיכא תניינא, דאיהי רתיכא מההוא רב
 ממנא, דאקרי בוא"ל. ודא איהו שמשא
 וקירא (דף ר"י ע"א) דאקרי רפא"ל. ואינון נחתינן
 וקיימינן על נשמטא, ואמרין לה שלום בואך.
 (ישעיה נז) יבא שלום יבא שלום. בדין אינון תרין
 אתוון, סלקין וקיימינן באתרייהו, ואתגניזו גו
 ההוא נהורא, דאינון פתחין.

תרין פתחין אתרנין, תרין נהורין אתרנין קא
 מלהטין, מנהירו דאשא, באינון פתחין
 חד לסטר שמאלא, וחד לאחורא. תרין אתוון
 אתרנין, מלהטין באינון נהורין, ונציצין
 בגווייהו, את חד ג', ואת חד נ', וכד אתוון
 קדמאי מתהדרן לאתרייהו, אלין תרין אתרנין
 נצוצין, סלקין ונחתינן, נפקין מאינון נהורין,
 וקיימינן על נשמטא.

בדין נחתינן תרין רתיכין, מאינון תרין פתחין.
 רתיכא חדא איהו רתיכא דגבריאל, רב
 ממנא וקירא. רתיכא תניינא, איהי רתיכא
 אתרא קדישא דנוריא"ל רב ממנא, ונחתינן
 מאינון פתחין, וקיימינן על נשמטא, ואתוון
 מתהדרן לאתרייהו.

שמאיךה ובולטת ונוצצת
 בהתנוצצות בתוך אותו האור,
 והיא האור ר', ולפעמים נראית ב'
 (ד), ועומדת באמצע אותו האור
 שבפתח, ועולה ויורדת, לפעמים
 גלויה ולפעמים לא גלויה, ולא
 עומדת במקום אחד. שתי
 האותיות הללו עומדות,
 וכשנשמות הצדיקים נכנסות לגן
 עדן, שתי האותיות הללו יוצאות
 מתוך אותו האור, ועומדות על
 אותה נשמה, ועולים ויורדים.

ואז, מאותם שני הפתחים,
 מקדימים ויורדים מלמעלה שתי
 מרפבות. מרפבה עליונה אחת,
 שהיא מרפבתו של מיכאל, גדול
 הסגנים. המרפבה השניה, שהיא
 מרפבתו של אותו ממנה גדול
 שנקרא בוא"ל. וזה שמש נכבד
 שנקרא רפא"ל. והם יורדים
 ועומדים על הנשמה, אומרים לה:
 שלום בואך, יבא שלום יבא
 שלום. ואז אותן שתי האותיות
 עולות ועומדות במקומן, ונגזרות
 לתוך אותו האור של אותם
 פתחים.

שני פתחים אחרים, שני אורות
 אחרים לזהטים מאור האש
 באותם פתחים, אחד לצד שמאל
 ואחד לאחור. שתי אותיות אחרות
 לזהטות באותם אורות ונוצצים
 בתוכם. אות אחת ג' ואות אחת נ'.
 וכשהאותיות הראשונות חוזרות
 למקומן, שתי האחרות הללו
 נוצצות, עולות ויורדות, יוצאות
 מאותם אורות ועומדות על
 הנשמה.

אז יורדות שתי מרפבות מאותם
 שני פתחים. מרפבה אחת היא
 מרפבתו של גבריאל, ממנה גדול
 ונכבד. המרפבה השניה היא
 מרפבה אחרת קדושה של נוריא"ל
 הממנה הגדול, ויורדות מאותם
 פתחים ועומדות על הנשמה,
 והאותיות חוזרות למקומן.